

K J S

King James bibeln på svenska
[Galaterbrevet]

Kapitel 1

1 Paulus, en apostel, (inte från människor, ej heller av *någon* människa, utan av Jesus Kristus, och Gud Fadern, som uppväckte honom från de döda;)

2 Och alla bröder som är med mig, till församlingarna *i* Galatien:

3 *Vare* nåd till er och frid från Gud Fadern, och *från* vår Herre Jesus Kristus,

4 Som gav sig själv för våra synder, att han skulle rädda oss från denna nuvarande onda värld, enligt Guds och vår Faders vilja:

5 Åt vilken ära *tillhör* i evigheternas evighet. Amen.

6 Jag häpnar av att ni så hastigt är förflyttade från honom som kallade er till Kristi nåd till ett annat evangelium:

7 Vilket inte är ett annat; utan det finns några som oroar er, och vill förvränga Kristi evangelium.

8 Men även om vi, eller en ängel från himlen, skulle predika något annat evangelium till er än det som vi har predikat för er, låt honom *då* vara förbannad.

9 Såsom vi innan sa, så säger jag nu igen, Om någon *man* predikar något annat evangelium för er än det *som* ni har mottagit, låt honom *då* vara förbannad.

10 Ty övertygar jag nu människor, eller Gud? Eller söker jag att behaga människor? Ty om jag ännu behagade människor, *så* skulle jag inte vara Kristi tjänare.

11 Men jag betygar för er, bröder, att det evangelium som predikades av mig inte är efter människor.

12 Ty varken mottog jag det av människor, ej heller blev jag undervisad *till det*, utan *jag fick det* av Jesu Kristi uppenbarelse.

13 Ty ni har hört om min tidigare vandring i Judarnas religion, hur jag i övermått förföljde Guds församling, och skövlade den:

14 Och avancerade högre i Judarnas religion *än* många av mina jämlingar i mitt eget land, varande än mycket mer nitisk för mina faders traditioner.

15 Men när det behagade Gud, som avskilde mig från min mors livmoder, och kallade *mig* av sin nåd,

16 För att uppenbara sin Son i mig, så att jag skulle predika honom bland hedningarna; *då* rådgjorde jag inte genast med kött och blod:

17 Ej heller for jag upp till Jerusalem till dem som var apostlar före mig; utan jag for till Arabien, och återvände till Damaskus igen.

18 Sedan efter tre år, for jag upp till Jerusalem för att träffa Petrus, och stannade hos honom *i* femton dagar.

19 Men jag såg ingen av de andra apostlarna, förutom Jakob, Herrens bror.

20 Nu, de saker som jag skriver till er, se, inför Gud, jag ljuger inte.

21 Därefter kom jag till Syriens och Ciliciens trakter;

22 Och var till ansiktet okänd för Judeens församlingar som var i Kristus:

23 Utan de hade bara hört, Att han som tidigare förföljde oss nu predikar den tro som han en gång skövlade.

24 Och de prisade Gud för mig.

Kapitel 2

1 Sedan, efter fjorton år, for jag åter upp till Jerusalem med Barnabas, och *jag* tog också med Titus.

2 Och jag for upp *dit* av *en* uppenbarelse, och lade fram för dem det evangelium som jag predikar bland Hedningarna, men enskilt för dem som var ansedda, att jag inte på något sätt skulle löpa, eller hade löpt, utan nytta.

3 Men inte heller Titus, som var med mig, varande Grek, blev framtvungad att omskära sig:

4 Och detta till följd av att falska bröder hade smugit sig in, vilka i hemlighet kom

in för att spionera på vår frihet som vi har i Kristus Jesus, att de skulle leda in oss i slaveri:

5 För vilka vi fogade oss i underkastelse? Nej, inte för en stund; att evangeliets sanning skulle fortsätta hos er.

6 Men av dessa som ansågs vara något, (vad de än var, gör ingen skillnad för mig: Gud har inte anseende till någon person:) ty de som ansågs *vara något* lade inte till något till mig under samtal:

7 Utan tvärtom, när de såg att de omskurnas evangelium var överlämnat åt mig, liksom de omskurnas *evangelium* var åt Petrus;

8 (Ty han som effektivt verkade i Petrus till *hans* apostlaskap för de omskurna, densamme var mäktig i mig för Hedningarna:)

9 Och när Jakob, Kefas, och Johannes, som ansågs vara stöttepelare, såg den nåd som hade blivit skänkt åt mig, gav de mig och Barnabas *sina* högra händer till gemenskap; att vi *skulle gå* till hedningarna, och de till de omskurna.

10 *De uppmanade oss* endast att vi skulle komma ihåg de fattiga; detsamma som jag också var mån om att göra.

11 Men när Petrus kom till Antiokia, stod jag emot honom *ansikte* mot ansikte, eftersom han var klandervärd.

12 Ty innan *det* att vissa kom från Jakob, åt han med Hedningarna: men när de hade kommit, drog han sig undan och avskilde sig, fruktande *för* dem som var av de omskurna.

13 Och de andra Judarna låtsades på samma sätt med honom; så att också Barnabas drogs med *i* deras hyckleri.

14 Men när jag såg att de inte vandrade uppriktigt efter evangeliets sanning, sa jag till Petrus inför *dem* alla, Om du, varande Jude, lever på Hedningars vis, och inte som Judarna gör, varför framtingar du *då* Hedningarna att leva som Judarna gör?

15 Vi *som är* Judar av naturen, och inte

Hedniska syndare,

16 Vetande att en man inte rättfärdiggörs av lagens gärningar, utan av Jesu Kristi tro, ja vi har förtröstat till Jesus Kristus, att vi skulle rättfärdiggöras genom Kristi tro, och inte genom lagens gärningar: ty genom lagens gärningar skall inget kött rättfärdiggöras.

17 Men om, medan vi söker att rättfärdiggöras av Kristus, vi själva också blir funna *vara* syndare, *är* då Kristus syndens tjänare? Gud förbjude.

18 Ty om jag åter bygger upp de ting som jag rev ner, *då* gör jag mig själv *till* en överträdare.

19 Ty genom lagen är jag död för lagen, att jag skulle leva för Gud.

20 Jag är korsfäst med Kristus: ändå lever jag; dock inte jag, utan Kristus lever i mig: och det liv som jag nu lever i köttet *det* lever jag genom Guds Sons tro, som älskade mig, och utgav sig själv för mig.

21 Jag omintetgör inte Guds nåd: ty om rättfärdighet *ska komma* genom lag, då är Kristus död till ingen nytta.

Kapitel 3

1 O dåraktiga Galater, vem har charmat er, att ni inte skulle lyda sanningen, framför vars ögon Jesus Kristus tydligt har blivit presenterad *som* korsfäst bland er?

2 Endast detta vill jag veta av er, Fick ni Anden genom lagens gärningar, eller genom trons hörande?

3 Är ni så dåraktiga? Havande börjat i Anden, blir ni nu fullkomliga genom köttet?

4 Har ni förgäves utstått så mycket? Om *det* nu *har varit* förgäves?

5 Alltså, han som ger Anden till er, och *som* verkar mirakel bland er, *gör han det* genom lagens gärningar, eller genom trons hörande?

6 Såsom Abraham trodde Gud, och det åt honom räknades till rättfärdighet.

7 Förstå ni därför att de som är av tro, de är Abrahams barn.

8 Och skriften förutsåg att Gud skulle rättfärdiggöra hedningarna genom tro, och predikade förut evangeliet för Abraham, sägande, I dig skall alla länder bli välsignade.

9 Alltså är de som är av tro välsignade tillsammans med den trofaste Abraham.

10 Ty så många som är av laggärningar är under förbannelse: ty det är skrivet, Förbannad är var och en som inte förblir i alla ting som är skrivna i lagboken att göra dem.

11 Men att ingen man rättfärdiggörs genom lag i Guds åsyn, *det är uppenbart*: ty, Den rättfärdige skall leva genom tro.

12 Och lagen är inte av tro: utan, Den man som gör alla ting skall leva genom dem.

13 Kristus har löst ut oss från lagens förbannelse, havande blivit gjord till en förbannelse för oss: ty det är skrivet, Förbannad är var och en som hänger på trä:

14 Att Abrahams välsignelse skulle komma på Hedningarna genom Jesus Kristus; att vi skulle få Andens löfte genom tro.

15 Bröder, jag talar på människors vis; Även när det gäller människoförbund, om ett sådant likväl ska bli bekräftat, så kan ingen man upphäva det, eller tillägga till det.

16 Åt Abraham och hans säd var nu löftena gjorda. Han säger inte, Och åt säden, såsom om många; utan såsom om en, Och åt din säd, som är Kristus.

17 Och detta säger jag, att förbundet, som tidigare blev bekräftat av Gud i Kristus, det kan inte ogiltigförklaras av lagen, som kom 430 år senare, så att löftet skulle göras verkningslöst.

18 Ty om arvet är av lag, är det inte längre av löfte: men Gud gav det åt Abraham i löfte.

19 Vad tjänar då lagen till? Den blev tillagd på grund av överträdelser, och blev

instiftad genom änglar i handen på en medlare, till dess att den säd skulle komma som löftet var gjort till.

20 En medlare är nu inte *en medlare för en*, men Gud är en.

21 Är då lagen emot Guds löften? Gud förbjude: ty om en lag hade blivit given som kunde ha givit liv, då skulle sannerligen rättfärdighet också ha varit av lag.

22 Nej, utan skriften har inneslutit allt under synd, att löftet skulle bli givet genom Jesu Kristi tro åt dem som tror.

23 Men innan tro kom, var vi hållna under lag, instängda till tron som sedan skulle uppenbaras.

24 Alltså var lagen vår skollärare att leda oss till Kristus, att vi skulle bli rättfärdiggjorda genom tro.

25 Men efter det att tro har kommit, är vi inte längre under en skollärare.

26 Ty ni är alla Guds barn genom tro i Kristus Jesus.

27 Ty så många av er som har blivit döpta till Kristus har iklätt er Kristus.

28 Där är varken Jude eller Grek, där är varken slav eller fri, där är inte heller man eller kvinna: ty ni är alla ett i Kristus Jesus.

29 Och om ni tillhör Kristus, då är ni Abrahams säd och arvingar i enlighet med löftet.

Kapitel 4

1 Nu säger jag, Att arvingen, så länge han är ett barn, skiljer sig inget från en tjänare, fastän han är herre över allt;

2 Utan han är under handledare och styresmän ända till den tidpunkt som är förordnad av fadern.

3 Likaså också vi, när vi var barn, var vi i slaveri under världens stadgar:

4 Men när tidens fullhet var kommen, sände Gud ut sin Son, född av en kvinna, född under lagen,

5 För att friköpa dem som var under

lagen, att vi skulle få plats som söner.
6 Och eftersom ni är söner, har Gud sänt ut sin Sons Ande in till era hjärtan, ropande, Abba, Fader.
7 Alltså är du inte längre en tjänare, utan en son; och om *du är* en son, då *är du* en Guds arvinge genom Kristus.
8 Men då, när ni inte kände Gud, tjänade ni dem som till naturen inte är gudar.
9 Men nu, efter att ni har *lärt* känna Gud, eller snarare är kända av Gud, hur *kan* ni *då* återigen vända tillbaka till de svaga och eländiga regler, som ni åter vill bli slavar till?
10 Ni iakttar dagar, och månader, och tider, och år.
11 Jag fruktar angående er, att jag *bland* er har arbetat till ingen nytta.
12 Bröder, jag ber er, bli såsom jag *är*; ty jag *är* såsom ni *är*: ni har *ju i* ingenting skadat mig.
13 Ni vet hur jag genom köttets svaghet predikade evangeliet för er i början.
14 Och ni föraktade inte min prövning som var i mitt kött, ej heller avvisade *ni den*; utan *ni* mottog mig såsom en Guds ängel, *ja* såsom Kristus Jesus.
15 Var är nu den välsignelse ni talade om? Ty jag vittnar till er, att, om *det hade varit* möjligt, hade ni rivit ut era egna ögon, och givit dem åt mig.
16 Har jag alltså blivit er fiende, eftersom jag säger er sanningen?
17 De ivrar för er, *men* inte gott; utan, de vill utesluta er, att ni skulle ivra för dem.
18 Men *det är* gott att alltid ivra i *en* god sak, och inte bara när jag är närvarande hos er.
19 Mina små barn, som jag med smärta återigen föder tills Kristus ska bli formad i er,
20 Jag önskar att nu vara närvarande hos er, och att ändra min röst; ty jag står i tvivel om er.
21 Säg mig, ni som vill vara under lag, hör ni inte lagen?
22 Ty det är skrivet, att Abraham hade två

söner, en av en slavkvinna, den andre av en fri kvinna.
23 Men han *som var* av slavkvinnan var född efter köttet; men han av den fria kvinnan *var* av löfte.
24 Dessa ting är en allegori: ty dessa är de två förbunden; det ena från berget Sinai, vilket föder till slaveri, vilket är Hagar.
25 Ty denna Hagar är Sinai berg i Arabien, och motsvarar nuvarande Jerusalem, och är i slaveri med sina barn.
26 Men Jerusalem som är ovan är fri, som är allas vår moder.
27 Ty det är skrivet, Var glad, du ofruktsamma som inte föder; brist ut och ropa, du som inte har födslovärkar: ty den ensamma har många fler barn än hon som har en make.
28 Och vi, bröder, är löftets barn, som Isak var.
29 Men liksom han som var född efter köttet på den tiden förföljde honom *som var född* efter Anden, så *är det* också nu.
30 Likväl, vad säger skriften? Kasta ut slavkvinnan och hennes son: ty slavkvinnans son ska inte ärva med den fria kvinnans son.
31 Alltså, bröder, vi är inte barn av slavkvinnan, utan av den fria.

Kapitel 5

1 Stå därför fasta i den frihet som Kristus har gjort oss fria till, och bli inte åter fasthållna *under* slaveriets ok.
2 Se, jag Paulus säger till er, att om ni ska omskära er, *då* skall Kristus inte gynna er alls.
3 Ty jag vittnar återigen till var man som omskar sig, att han är skuldsatt att göra hela lagen.
4 Kristus har blivit värdelös för er, *för* vem än av er *som* rättfärdiggörs genom lag; ni har fallit från nåd.
5 Ty genom Anden väntar vi på rättfärdighetens hopp genom tro.
6 Ty varken omskärelse eller

oomskurenhet hjälper något i Jesus Kristus; utan tro som verkar av kärlek.
7 Ni löpte bra; vem hindrade er att ni inte skulle lyda sanningen?
8 Den övertygelsen *kommer* inte av honom som kallar er.
9 Lite surdeg syrar hela degen.
10 Jag har förtroende till er genom Herren, att ni inte kommer vara av ett annat sinne: men han som oroar er skall bära sin dom, vem än han må vara.
11 Och jag, bröder, om jag fortfarande predikar omskärkelse, varför lider jag *då* fortfarande förföljelse? Ty då är *ju* korsets anstöt borta.
12 Jag skulle önska *att* de som oroar er också blev avskurna.
13 Ty, bröder, ni har blivit kallade till frihet; *använd* bara inte friheten till en öppning för köttet, utan tjäna varandra av kärlek.
14 Ty hela lagen är uppfylld i ett ord, *ja* i detta; Du skall älska din nästa såsom dig själv.
15 Men om ni biter och äter på varandra, beakta att ni inte ska bli uppätta av varandra.
16 *Detta* säger jag då, Vandra i Anden, och ni ska inte uppfylla köttets lust.
17 Ty köttet lustar mot Anden, och Anden mot köttet: och dessa är motsatta varandra: så att ni inte kan göra de ting som ni skulle vilja.
18 Men om ni leds av Anden, är ni inte under lag.
19 Nu är köttets gärningar uppenbara, vilka är; Äktenskapsbrott, otukt, orenhet, lustfullhet,
20 Avgudadyrkan, trolldom, hat, gräl, tävlan, vrede, intriger, uppror, villolärer,
21 Avund, mord, fylleri, festande, och annat sådant: om vilket jag säger er i förväg, som jag också tidigare har sagt *till er*, att de som utövar sådana ting inte skall ärva Guds rike.
22 Men Andens frukt är kärlek, glädje, frid, tålmod, saktmod, godhet, tro,

23 Ödmjukhet, måttlighet: mot sådant finns det ingen lag.
24 Och de som tillhör Kristus har korsfäst köttet med dess böjelser och lustar.
25 Om vi lever i Anden, låt oss också vandra i Anden.
26 Låt oss inte söka fåfänglig ära, utmanande varandra, varande avundsjuka på varandra.

Kapitel 6

1 Bröder, om en man ska falla in i en förseelse, *bör* ni som är andliga upprätta en sådan i ödmjukhetens ande; aktande på dig själv, att inte du också ska frestas.
2 Bär ni varandras bördor, och uppfyll så Kristi lag.
3 Ty om en man tror sig vara något, när han inget är, vilseleder han sig själv.
4 Utan låt var man pröva sin egen gärning, och då skall han ha glädje endast för sig själv, och inte i en annan.
5 Ty var man skall bära sin egen börda.
6 Låt honom som blir undervisad i ordet dela med sig åt honom som undervisar i alla goda ting.
7 Bli inte vilseledda; Gud blir inte lurad: ty vad än som en man ska så, det skall han också skörda.
8 Ty han som sår i sitt kött skall av köttet skörda förgängelse; men han som sår i Anden skall av Anden skörda evigt liv.
9 Och låt oss inte tröttna på att göra gott: ty när tiden är inne skall vi skörda, om vi inte tröttnar.
10 Låt oss därför göra gott mot alla *människor* såsom vi har möjlighet, särskilt mot dem som är av trons familj.
11 Ni ser hur långt brev jag har skrivit till er med min egen hand.
12 Så många som i köttet vill se bra ut, de binder er att omskära er; endast för att de inte ska lida förföljelse för Kristi kors.
13 Ty inte heller de som är omskurna håller fast vid lagen; men de vill att ni omskar er, att de må berömma sig av ert

kött.

14 Men Gud förbjude att jag skulle berömma mig, förutom i vår Herres Jesu Kristi kors, varigenom världen är korsfäst för mig, och jag för världen.

15 Ty i Kristus Jesus hjälper varken omskärelse något, ej heller oomskurenhet, utan en ny skapelse.

16 Och så många som vandrar efter denna regel, *vare* frid över dem, och barmhärtighet, och över Guds Israel.

17 Härefter, låt ingen man vålla mig bekymmer: ty jag bär Herren Jesu märken på min kropp.

18 Bröder, vår Herres Jesu Kristi nåd *vare* med er ande. Amen.

Till Galaterna skrivet från Rom.